

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.027/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe ügyintéző: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	helység1 Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Vattay Gergely kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (6. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 34.K.701.506/2024/5. számú ítélete

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2021. február 1. napjától 2023. december 31. napjáig terjedő időszakban a helységi Rendőr-főkapitányság kerületi Rendőrkapitányság állományában dolgozott körzeti megbízottként. A perbeli időszakban a körzeti megbízotti feladatokon kívül rendszeresen látott el – esetenként a működési körzetén kívül is – járőri, járőrszolgálati és egyéb szolgálati feladatokat, amelyekért megbízási díjban nem részesült. A felperes megbízási díj megfizetése iránti szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám 1 számú határozatával elutasította.

A kereset

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2021. február 1. napjától 2023. december 31. napjáig terjedő időszakra – 35 többletfeladat-ellátással érintett hónapra – bruttó 1.014.580 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. Az eljárás során módosított keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára, valamint (2)-(5) bekezdéseire alapította.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság a keresettel egyezően kötelezte az alperest 1.043.568 forint megbízási díj és késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére. Ítéletét a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (2)-(4) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 21., 24. és 25. pontjaira, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) 4., 5., 22. és 23. pontjaira alapította. Rögzítette, hogy az igényérvényesítésre a Hszt. 11. § (1) és (3) bekezdései, valamint 163. § (1) bekezdése és 178. § (1) bekezdése alapján az elévülési időn belül került sor. A KMB szabályzat és a Hszt. releváns szabályainak változásaira tekintettel elkülönítetten vizsgálta a felperesi igény alaposágát a 2022. augusztus 12. napját megelőző, valamint ezt követő és a 2023. február 1. napját követő időszakokban. A releváns bírói gyakorlatra is történő hivatkozással rögzítette, hogy a KMB szabályzat részletesen tartalmazza a körzeti megbízott feladatait és azon feladatokat, melyekkel nem bízható meg, míg a járőrökre a külön Járőrszabályzat vonatkozik. A körzeti megbízotti beosztás és a járőri beosztás a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 15.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. melléklete értelmében elkülönülő beosztások, még akkor is, ha egyes részfeladatok tekintetében átfedés tapasztalható; a munkaköri leírás kiegészítésével a munkakör más beosztásba tartozó feladatokkal nem bővíthető. Amennyiben a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult. Mivel a felperes a peresített időszak egésze alatt rendszeresen, tartósan – nem eseti jelleggel – havi szolgálatainak jelentős részében ellátott a szolgálati

beosztásába nem tartozó feladatokat többletfeladatként, ezért esetében a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti megbízási díj iránti igénye alapos volt.

[4] A 2022. augusztus 12. napjával kezdődő időszakra nézve rögzítette egyrészt, hogy a KMB szabályzat módosítása nem üresíthette ki és nem is minősíthette át a felperes beosztását, másrészt pedig, hogy a felperes szolgálati, illetve szolgálatteljesítési helye a peresített időszakban – a vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint, melyekkel a KMB szabályzat (mint közjogi szervezetszabályozó eszköz) nem lehet ellentétes [a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 24. § (1) bekezdés] – az kerületi Rendőrkapitányság (és illetékességi területe) volt, ezért beosztásához a szolgálati feladatainak csak a saját működési körzetében történő ellátása tartozott. Ekként a felperes kerületi Rendőrkapitányság illetékességi területén kívül ellátott szolgálata is a munkakörén kívül esett, ezért a megbízási díj iránti igénye a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján erre az időszakra is megalapozott volt.

[5] A 2023. február 1-től hatályos Hszt. módosítás időszakában a módosítás jogalkotói indokolását vette alapul. A jelentős többletmunka megítélésénél figyelembe vette a többletfeladat-ellátás rendszerességét, továbbá azt, hogy a felperes valamennyi szolgálatában jelentős arányban látott el a beosztásától eltérő feladatokat, esetenként a működési körzetén és a rendőrkapitányság illetékességi területén kívül is, ekként a kimutatásban szereplő, szolgálati beosztástól eltérő feladatellátás az eseti jelleget meghaladta. A felperes a többletfeladat-ellátás teljes ideje alatt a beosztásába nem tartozó feladatot végzett, a saját beosztásába tartozó feladatokat ez idő alatt nem teljesítette, azt máskor kellett pótolnia. A teljes szolgálati napon más beosztásba tartozó feladatok ellátásának ténye önmagában alátámasztja a feladat többletmunka-igényét, mert a más beosztásba tartozó feladat ellátásával a felperest azért bízták meg, mivel az ahhoz szükséges többlettudással a munkáltató megítélése szerint rendelkezett. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az ezen időszakra előterjesztett felperesi igényt is alaposnak találta a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján.

[6] A kereset egyszerűségével kapcsolatban a Hszt. 71. § (5) bekezdése, továbbá a kialakult bírói gyakorlat alapján az illetményalap 75%-ában meghatározott mértékű követelést nem találta eltúlzottnak, figyelemmel a beosztáshoz nem tartozó feladatok mennyiségére és típusára, valamint arra, hogy a felperes a beosztásához tartozó feladatai mellett több más beosztáshoz tartozó feladatot is ellátott.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj 695.712 forintra történő leszállítását kérte. Az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 45. § (1) bekezdését, 71. § (1) bekezdés c) pontját, továbbá (3), (5) és (6) bekezdését, a KMB szabályzatot és az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervi tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítást (a továbbiakban: TIK utasítás) jelölte meg. Állította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (1) bekezdését és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 268. §-át sértve okszerűtlenül értékelt bizonyítékon alapul.

[8] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság indokolásában nem tett különbséget 2023. február-december hónapok és a megelőző időszakok között, holott előbbi tekintetében figyelemmel kellett volna lennie a jelentős többletteleherre mint a Hszt. 71. § (3) bekezdése szerinti törvényi többletfeltételre. Ennek ellenére az elsőfokú ítélet indokolásából nem állapítható meg, hogy 2023. február-december között miért volt jelentős a többletmunka a korábbi időszakokhoz képest. E körben az elsőfokú bíróság a tényállást csak részben derítette fel, a felperes személyes meghallgatásán túl további bizonyítási eljárást nem folytatott le, így nem kerülhetett olyan helyzetbe, hogy a megbízási díj összegszerűségével és a jelentős többletmunkával kapcsolatban megalapozott döntést hozzon. Kiemelte továbbá, hogy a felperes munkaköri leírása szerint szolgálatteljesítési helye helységi területe, és a TIK utasítás 46/a. pontja alapján a TIK alárendeltsége alatt látott el szolgálatot, amikor közterületi szolgálatra vezényelték. Járóként a feladatai a körzeti megbízotti feladatköre ellátásával átfedést mutattak, azok nem voltak többletfeladatok. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a KMB szabályzat 21. és 24. pontjait sem. Hangsúlyozta, hogy jogi norma, Budapest Rendőrfőkapitányának a TIK működéséről, továbbá egyes ügyeleti tevékenységek szabályairól szóló 7/2020. (III. 3.) Intézkedése (a továbbiakban: Intézkedés) írta elő, hogy a felperes szükség esetén helységi körületében meghatározott működési körzetén kívül lásson el feladatokat. Nem értékelte továbbá kellőképpen az elsőfokú bíróság, hogy 2022. augusztus 12. napjától a KMB szabályzat módosult, és azt sem, hogy a TIK utasítás 46/a. pontja nem tesz különbséget a közterületi körzeti megbízott és a közterületi járőregységek között.

[9] Véleménye szerint a felperes kimutatása nem alkalmas arra, hogy abból az elvégzett feladat nehézsége, mibenléte, a terhelés foka, többletjellege megállapítható legyen. A rendelkezésre álló adatokból az sem állapítható meg, hogy 2023. február 1. és 2023. december 31. között miért volt jelentős a többletmunka a korábbiakhoz képest. Az összegszerűség tekintetében a csatolt kimutatást nem tartotta elégségesnek ahhoz, hogy abból a többletfeladatok nehézsége, jellege alapján a megbízási díj mértéke megállapítható legyen; mindezek alapján másodlagos kérelmében a 2023. február-decemberi időszakra a kereset elutasítását és a megbízási díj leszállítását kérte.

[10] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú határozat helybenhagyására irányult, másodfokú perköltségigény mellett. Kérte figyelembe venni a vonatkozó bírói gyakorlatot. Vitatta, hogy a jelentős többletmunka körében követelmény lenne a 2023. február 1. napját megelőző időszak munkaterheiben történő emelkedés, a jogszabály ilyen követelményt nem támaszt ezzel kapcsolatban.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[11] A fellebbezés nem alapos.

[12] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatokor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, eljárásjogi felvetések mellett elsősorban az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának

felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól; a felülvizsgálat felülbírálati jogkörét illetően rögzíti továbbá, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott a Hszt. 45. § (1) bekezdése és 71. § (5)-(6) bekezdései megsértésére, azonban ezekkel összefüggően a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait nem adta elő, ezért – Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem voltak olyan érvei, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Az ORFK utasítás szolgálati viszonyra vonatkozó szabály [Hszt. 2. § 30. pont], de nem jogszabály, a KMB szabályzat, TIK utasítás és Intézkedés egyes rendelkezéseire, azok helytelen értelmezésére történő hivatkozás ezért önmagában fellebbezésre nem adott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdés], így a másodfokú bíróság e szabályozók fellebbezésben felhívott részletszabályaival kapcsolatos álláspontját csak az eldöntendő jogkérdés (a kereseti igény jogalapjának fennállása) megítéléséhez szükséges mértékben ismertette. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, az irányadó bírói gyakorlat figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival a másodfokú bíróság – azok megismétlése nélkül – egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[13] Az alperes hivatkozott ugyan a tényállás hiányos feltárására és a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésére is, ám fellebbezésében nem jelölte meg konkrétan, hogy a tényállás mely részét, mely megállapításait vitatja; ugyanígy azt sem, hogy ezzel szemben mit tart helyes ténynek és milyen bizonyíték támasztja alá az állítását; az pedig nem az eljárási szabályszegések vizsgálatára tartozó kérdés, hogy a felperesi feladatellátás értékelhető-e a megbízási díjat megalapozó – a 2023. február 1. napját követő időszak tekintetében jelentős többletmunkát megvalósító – többletfeladatként, ezért az alperes a tényállás helytállóságát alaptalanul vitatta, a másodfokú bíróság pedig az alperes által e vonatkozásban sérelmezett felperesi többletfeladat-ellátást az állított anyagi jogi jogszabálysértések körében értékelte. Tehát az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (1) bekezdése, valamint a Pp. 268. § (1) bekezdése körében értékelhető jogszabálysértést nem követett el – ítéletét a perben jelentős tények megállapításához felhasználható, a mérlegelés során figyelembe vehető bizonyítékokra: a felperes személyes előadására és a rendelkezésre álló okiratokra alapította –, ezért az ítéletet a másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel érdemben vizsgálta.

[14] Az alperes által megsértettként állított Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. A Hszt. 71. § (2) bekezdésének rendelkezései alapján az (1) bekezdés szerinti szolgálati beosztás ellátására szóló megbízás történhet az eredeti szolgálati beosztás ellátása mellett vagy az eredeti szolgálati beosztás ellátása alóli mentesítéssel. A Hszt. 71. § (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő mértékű díjazásra jogosult.

[15] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának értelmezése során kialakult töretlen bírói gyakorlat szerint (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. [K-MJ-2017-1], Mfv.II.10.516/2017/4. [K-MJ-

2018-306], Kf.VII.39.247/2020/4. [K-KJ-2020-487], Kf.VII.39.389/2021/4. [K-KJ-2021-685], Kf.VII.39.523/2021/4. [K-KJ-2021-744], Kf.III.45.090/2021/4. [K-KJ-2022-752]) a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a munkáltatónak az a joga, miszerint a hivatásos állomány tagját a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is utasíthatja, nem sértheti az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra való jogosultságát.

[16] Alapvetően találta a másodfokú bíróság az alperesnek azt a fellebbezési hivatkozását, hogy a járőri feladat a körzeti megbízotti szolgálati beosztáshoz tartozik. A Kúria több hasonló ügyben hozott ítéletében (Kf.VII.39.549/2021/4. [K-KJ-2021-818], Kf.VII.40.550/2021/4. [K-KJ-2022-105], Kf.VII.40.556/2021/4. [K-KJ-2021-847], Kf.VII.45.018/2021/4. [K-KJ-2022-112], Kf.III.45.083/2021/4. [K-KJ-2022-545]) úgy foglalt állást, hogy a körzeti megbízott és a járőr beosztás egymástól különböző beosztások. Több határozatában rámutatott arra is, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat rendszeresen végzi, az többletszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4. [K-KJ-2022-930], Kf.VII.45.184/2021/4. [K-KJ-2022-929]).

[17] Ami a munkaköri leírásban írt területet illeti, amely szerint a felperes szolgálatteljesítésének a helye helységi egész területe, a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bíróság határozatában részletesen kifejtett állásponttal. A Hszt. vonatkozó rendelkezéseiből (2. § 4., 24., 25., 28., 31. pont) és a Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet 1. számú mellékletének 5. pontjában foglaltakból megállapítható, hogy a felperes szolgálati helye a perbeli időszakban helységi kerülete volt. A munkáltató által készített kinevezési okirat, valamint a munkáltató belső szabályzatai, utasításai, intézkedései ezt a szabályt nem írhatják át, ezzel nem lehetnek ellentétesek.

[18] Ugyanez vonatkozik a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezéseire, amelyre szintén alaptalanul hivatkozott az alperes. Ugyanis az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) mint központi államigazgatási szerv [a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 1. § (2) bekezdés d) pontja] vezetője a Jat. 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így – a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény

6. § (1) bekezdés b) pontja szerint is – normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz egyes munkaköri feladatait.

[19] A KMB szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. mellékletével konform módon

rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett, milyen illetékességi területen láthat el járőri, járőrszolgálati feladatokat. E szabályozás nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör feladatainak – akár átmeneti, akár tartós – ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel – arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Járőrszabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a fenti BM rendelet 1. § a) pontjába és a 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását, a két beosztás munkaköri feladatai között minimális megkülönböztetést a KMB szabályzat 2. pont a) alpontja és a 25. pontja szerinti feladatok jelentik.

[20] A Jat. 23. §-ában foglalt közjogi szervezetszabályozó eszköz azonban a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB szabályzatnak, a TIK utasításnak vagy az Intézkedésnek olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, sérülnének a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §§), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §§) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Mindennek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályainak sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát.

[21] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[22] A Kúria gyakorlata (Kfv.VII.37.642/2020/5. [K-KJ-2020-465], Kf.VII.39.525/2021/3. [K-KJ-2021-680], Kf.45.033/2022/6. [K-KJ-2022-1181]) következetes abban is, hogy a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkör többletfeladatkénti minősítése a szolgálatellátás egésze vonatkozásában értelmezhető. A felperes ellátott olyan mennyiségű, a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó feladatot, amely a megbízási díjra való jogosultságát megalapozza. A csatolt kimutatás és a felperes nyilatkozata részletes adatokat tartalmaz a perbeli időszakban a felperes által elvégzett tevékenységekről, és kellőképpen részletes az ellátott tevékenységi csoportok tekintetében ahhoz, hogy abból következtetni lehessen a felperes által ellátott feladatok mibenlétére.

[23] A feladatok különbözősége és egymáshoz viszonyított aránya önmagában igazolja a tevékenység többletét és annak jelentős voltát. A perrel érintett éveket tekintve az is egyértelműen megállapítható, hogy nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, lényegében minden hónapban végzett többlettevékenységet a felperes. A többletfeladatok gyakoriságából a többletfeladatok mértékére következtetni lehet. Erre tekintettel a Hszt. 71. § (3)

bekezdésének az alperes által felhívott 2023. február 1-i módosítása a kereset jogalapját a 2023. február-decemberi időszakra nézve sem dönti meg, vagyis az elsőfokú bíróság jogszerűen döntött a kereseti kérelem alaposságáról a Hszt. módosításával érintett időszakra nézve is. Emellett téves az alperes érvelése a módosítás értelmezését illetően, mert nem a 2023. február 1. előtt végzett tevékenység mennyiségét kell viszonyítani a módosítás utáni tevékenység mennyiségéhez, hanem az eredeti munkakörbe, vagyis a szolgáltatati beosztáshoz tartozó feladatok mennyiségét a plusz megbízással ellátott feladatok mennyiségéhez. Ez pedig kétségtelenül jelentős a felperes esetében mind a módosítás előtti, mind az azutáni időszakot tekintve.

[24] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítélete nem sérti a fellebbezésben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[25] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú perköltségének a megfizetésére, amelynek összegét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdése, a 82. § (3) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése alapján, a 4. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásával, a felperes kérelmével egyezően állapította meg.

[26] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető személyes illetékmentesség folytán az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése szerinti mértékű fellebbezési illeték (81.166 forint) a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdése értelmében az állam terhén marad.

[27] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[28] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. október 20.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bíró Péter s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.
----------------------	---------------------	-------------------------------

a tanács elnöke	előadó bíró	bíró
-----------------	-------------	------